

[Miljøministeren]

Bestemmelserne i § 41 giver pensionister m.fl. en ret til at benytte deres sommerhuse til helårsbeboelse som en undtagelse fra det forbud mod helårsbeboelse, der i øvrigt generelt gælder i sommerhusområder.

Det er dette generelle offentligtretlige forbud mod helårsbeboelse i sommerhusområder (planlovens § 40), der er gjort undtagelse fra i planlovens § 41.

Bestemmelserne fortrænger derimod ikke privatretlige servitutter om forbud mod helårsbeboelse i sommerhuse.

Der er ikke tale om nogen ny problemstilling. Også udnyttelsen af kommunens dispensation fra forbudet mod helårsbeboelse i sommerhuse efter de hidtidige regler forudsætter, at eventuelle privatretlige servitutter ikke forhindrer helårsudnyttelsen.

Selv om man således opfylder betingelserne efter planlovens § 41, kræves også samtykke fra de påtaleberettigede efter servituttdokumentet, hvis der konkret også er en privat servitut. Det vil ofte være grundejerforeningen, der er tillagt denne påtaleret, og grundejerforeningens håndhævelse af servituten vil ofte forudsætte, at der i foreningen er enighed om eller i hvert fald flertal for, at servituten håndhæves. Det er jo langt fra sikkert, at det altid vil være tilfældet.

Bestemmelserne i § 41 er i øvrigt også for så vidt angår forholdet mellem offentligtretlig regulering og private servitutter på linje med de forslag til love om helårsbeboelsesret, der tidligere er fremsat af Fremskridtspartiet, eksempelvis L 193, folketingsåret 1988-89, hvoraf det fremgår, at lovforslaget »alene drejer sig om »offentligtretlige forskrifter««.

For at gøre kommuner og pensionister opmærksomme på, at planlovens § 41 ikke fortrænger private servitutter, er der i vejledning af 3. september 1991 til kommunerne og i pjecen til pensionisterne gjort opmærksom på, at private servitutter kan være til hinder for helårsbeboelse. Såvel vejledning som pjece blev udsendt inden 1. oktober 1991, og Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg blev orienteret herom ved skrivelse af 27. september 1991.

Jeg kan oplyse, at det i vejledningen til kommunerne også er anført, at et servitutforbud mod helårsbeboelse i givet fald kun kan påtales efter de privatretlige regler, hvorimod kommunerne efter Miljøministeriets opfattelse ik-

ke kan anvende planlovens regler om håndhævelse af private servitutter over for konkrete servitutter om forbud mod helårsbeboelse i sommerhuse.

Hvis det havde været tanken, at private servitutter om forbud mod helårsbeboelse i sommerhuse skulle kunne fortrænges af § 41, ville det i øvrigt have været nødvendigt at overveje dette nærmere ud fra et ekspropriationssynspunkt. En sådan tilsidesættelse af private servitutter mod rettighedsindehavernes ønske er jo et ekspropriativt indgreb på linje med andre indgreb i den private ejendomsret.

Spm. nr. S 139

Til *sundhedsministeren* (7/11 91) af:

Martin Glerup (S):

»Vil ministeren kommentere og fremsende de nye aftaler om vagtlægeordninger, som er indgået i amtskommunerne samt Københavns og Frederiksberg Kommuner med udgangspunkt i lægeoverenskomsten mellem PLO og Sygesikringen?«

Begrundelse

Det er nødvendigt meget nøje at følge, at alle dele af Danmark får en tilfredsstillende vagtlægedækning uden for lægernes normale arbejdstid.

Borgerne kan med rette forvente, at de i tilfælde af sygdom har mulighed for at komme i forbindelse med en læge – også i nattetimerne – og at dette er muligt inden for et acceptabelt tidsrum. Dette er et væsentligt led i borgernes tryghed.

Svar (13/11 91):

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Som anført i begrundelsen for spørgsmålet er en velfungerende vagtlægeordning et led i sikringen af borgernes tryghed. Jeg er også enig i, at borgerne må have mulighed for at komme i kontakt med en læge i tilfælde af akut sygdom i aften- og nattetimerne. Derfor mener jeg, det er et klart fremskridt, at det med den nye landsoverenskomst om almen lægegerning sikres, at borgerne ved henvendelse til lægevagten altid kommer til at tale med en læge. Dette er en vigtig forbedring i forhold til den gældende ordning, og det giver efter min vurdering en større tryghed.